

Ilias 1

- [1] μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Αχιλῆος
[2] οὐλομένην, ἡ μυρί' Αχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
[3] πολλὰς δ' ἵφιμους ψυχὰς Ἄιδι προίαψεν
[4] ἡρώων, αύτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
[5] οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
[6] ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
[7] Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Αχιλλεύς.
[8] τίς τ' ἄρ σφωε Θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι
[9] Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· δὲ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς
[10] νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὅρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
[11] ούνεκα τὸν Χρύσην ἥτίμασεν ἀρητῆρα
[12] Ἀτρείδης· δὲ γὰρ ἥλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν
[13] λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
[14] στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Απόλλωνος
[15] χρυσέω ἀνὰ σκῆπτρω, καὶ λίσσετο πάντας Αχαιούς,
[16] Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·
[17] Ἀτρείδαι τε καὶ ἄλλοι ἐύκυνήμιδες Αχαιοί,
[18] ὑμῖν μὲν θεὸι δοῖεν Ὄλυμπια δώματ' ἔχοντες
[19] ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
[20] παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι,
[21] ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Απόλλωνα.
[22] ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Αχαιοὶ
[23] αἰδεῖσθαί θ' ιερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
[24] ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
[25] ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλε·
[26] μή σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
[27] ἡ νῦν δηθύνοντ' ἡ ὕστερον αὔτις ίόντα,
[28] μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
[29] τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν
[30] ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ τηλόθι πάτρης
[31] ἴστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
[32] ἀλλ' ίθι μή μ' ἐρέθιζε σαώτερος ὃς κε νέηαι.
[33] ὃς ἔφατ', ἐδεισεν δ' δὲ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
[34] βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
[35] πολλὰ δ' ἐπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' δὲ γεραιός
[36] Απόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ·
[37] κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', δος Χρύσην ἀμφιβέβηκας
[38] Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἵφι ἀνάσσεις,
[39] Σμινθεῦ εἴ ποτε τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
[40] ἡ εἰ δῆ ποτε τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκησα
[41] ταύρων ἡδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνηνον ἐέλδωρ·
[42] τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
[43] ὃς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἐκλυε Φοῖβος Απόλλων,
[44] βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
[45] τόξ' ὕμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
[46] ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὁιστοὶ ἐπ' ὕμων χωομένοιο,
[47] αὐτοὺς κινηθέντος· δὲ δ' ἥιε νυκτὶ ἐοικώς.
[48] ἔζετ' ἐπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ίὸν ἔηκε·
[49] δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·

[50] ούρηας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
[51] αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκές ἐφιεὶς
[52] βάλλ'. αἱεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
[53] ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο,
[54] τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
[55] τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη·
[56] κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ὁ παθήσκοντας ὄρατο.
[57] οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἡγερθεν ὁμηρεέες τε γένοντο,
[58] τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
[59] Ἀτρεΐδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας δίω
[60] ἀψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
[61] εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς·
[62] ἀλλ' ἄγε δῆ τινα μάντιν ἐρείμενη ἡ Ἱερῆς
[63] ἡ καὶ ὀνειροπόλου, καὶ γάρ τ' ὅναρ ἐκ Διός ἐστιν,
[64] ὃς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἔχωσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
[65] εἴτ' ἄρ' ὅ γ' εὔχωλῆς ἐπιμέμφεται ἥδ' ἐκατόμβης,
[66] αἱ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
[67] βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
[68] ἦτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
[69] Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
[70] ὃς ἥδη τά τ' ἔόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἔόντα,
[71] καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω
[72] ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
[73] ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
[74] ὁ Ἀχιλεὺς κέλεαί με Διὶ φίλε μυθήσασθαι
[75] μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος·
[76] τοὶ γὰρ ἔγῶν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον
[77] ἡ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
[78] ἡ γὰρ οίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
[79] Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
[80] κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἄνδρὶ χέρῃ·
[81] εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
[82] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ,
[83] ἐν στήθεσσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.
[84] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
[85] 'Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἴσθα·
[86] οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὁ τε σὺ Κάλχαν
[87] εὔχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
[88] οὕ τις ἔμευ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
[89] σοὶ κοίλης παρὰ νηυσί βαρείας χεῖρας ἐποίσει
[90] συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
[91] ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἴναι.
[92] καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων·
[93] οὕ τ' ἄρ' ὅ γ' εὔχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης,
[94] ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος δὸν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων,
[95] οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
[96] τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἥδ' ἔτι δώσει·
[97] οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει
[98] πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
[99] ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' Ἱερὴν ἐκατόμβην
[100] ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
[101] ἦτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

[102] Ἡρως Ἀτρείδης εύρù κρείων Ἀγαμέμνων
[103] ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
[104] πίμπλαντ', δσσε δέ οι πυρὶ λαμπετόωντι ἔικτην.
[105] Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὁσσόμενος προσέειπε·
[106] μάντι κακῶν οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἴπας·
[107] αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
[108] ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἴπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
[109] καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
[110] ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
[111] οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσῆίδος ἀγλά' ἄποινα
[112] οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
[113] οίκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
[114] κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστι χερείων,
[115] οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἀρ φρένας οὔτε τι ἔργα.
[116] ἀλλὰ καὶ ὡς ἔθέλω δόμεναι πάλιν εἰ τό γ' ἄμεινον·
[117] βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
[118] αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσσατ' ὅφρα μὴ οἷος
[119] Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἕοικε·
[120] λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
[121] τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
[122] Ἀτρείδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων,
[123] πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί
[124] οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
[125] ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
[126] λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
[127] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
[128] τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτείσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
[129] δῶσι πόλιν Τροίην εύτείχεον ἔξαλαπάξαι.
[130] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
[131] μὴ δ' οὔτως ἀγαθός περ ἐών θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ
[132] κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
[133] ἡ ἔθέλεις ὅφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
[134] ἥσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι
[135] ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
[136] ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
[137] εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
[138] ἡ τεὸν ἢ Αἴαντος ἵων γέρας, ἢ Ὄδυσσηος
[139] ἄξω ἐλών· δέ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἵκωμαι.
[140] ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὗτις,
[141] νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δίαν,
[142] ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
[143] θείομεν, ἀν δ' αὐτὴν Χρυσῆίδα καλλιπάρην
[144] βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνήρ βουληφόρος ἔστω,
[145] ἡ Αἴας ἡ Ίδομενεὺς ἡ δῖος Ὄδυσσεὺς
[146] ἡὲ σὺ Πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
[147] ὅφρ' ἥμιν ἐκάεργον ἰλάσσεαι Ἱερὰ ῥέξας.
[148] τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
[149] ὡς μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον
[150] πῶς τίς τοι πρόφρων ἐπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
[151] ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἵψι μάχεσθαι
[152] οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητάων
[153] δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοί είσιν·

- [154] οὐ γάρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἡλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
[155] ούδέ ποτ' ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη
[156] καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξὺ²
[157] οὕρεα τε σκιόεντα θάλασσα τε ἡχήεσσα·
[158] ἀλλὰ σοὶ ὡ μέγ' ἀναιδὲς ἄμ' ἐσπόμεθ' ὅφρα σὺ χαίρης,
[159] τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε κυνῶπα
[160] πρὸς Τρώων· τῶν οὗ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλεγίζεις·
[161] καὶ δῆ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
[162] ὡς ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἱες Ἀχαιῶν.
[163] οὐ μὲν σοί ποτε ἵσον ἔχω γέρας ὁππότ' Ἀχαιοὶ
[164] Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
[165] ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
[166] χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'. ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
[167] σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
[168] ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
[169] νῦν δ' εἴμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
[170] οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὄίω
[171] ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἄφυξειν.
[172] τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[173] φεῦγε μάλ' εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
[174] λίσσομαι εἰνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
[175] οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
[176] ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·
[177] αἱεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
[178] εὶ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
[179] οἴκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
[180] Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
[181] ούδ' ὅθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὥδε·
[182] ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
[183] τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
[184] πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
[185] αὐτὸς ἴων κλισίην δὲ τὸ σὸν γέρας ὅφρ' ἐὺ εἰδῆς
[186] ὅσσον φέρτερός εἴμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
[187] ἵσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὅμοιωθήμεναι ἄντην.
[188] ὡς φάτο· Πηλεῖων δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἥτορ
[189] στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
[190] ἡ ὁ γε φάσγανον ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
[191] τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, δ' δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
[192] ἡς χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
[193] ἥος δὲ ταῦθ' ὕρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
[194] ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἥλθε δ' Ἀθήνη
[195] ούρανόθεν· πρὸ γὰρ ἥκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη
[196] ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
[197] στῇ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεῖωνα
[198] οἴω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὀράτο·
[199] θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
[200] Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάσανθεν·
[201] καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα·
[202] τίπτ' αὔτ' αἰγιόχοιο Διός τέκος εἰλήλουθας
[203] ἡ ἵνα ὕβριν ἵδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
[204] ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὄίω·
[205] ἥς ὑπεροπλίησι τάχ' ἀν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.

[206] τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
[207] ἥλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
[208] οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἥκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη
[209] ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
[210] ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
[211] ἀλλ' ἡτοι ἐπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεται περ·
[212] ὅδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
[213] καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
[214] ὕβριος εἰνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἵσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
[215] τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
[216] 'χρὴ μὲν σφωίτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι
[217] καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον·
[218] ὃς κε θεοῖς ἐπιπείθηται μάλα τ' ἔκλυνον αὐτοῦ.
[219] ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
[220] ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
[221] μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὔλυμπον δὲ βεβήκει
[222] δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
[223] Πηλείδης δ' ἔξαυτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
[224] Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·
[225] οἰνοβαρές, κυνὸς ὅμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
[226] οὕτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ Θωρηχθῆναι
[227] οὕτε λόχου δ' ἰέναι σὺν ἀριστήσσιν Ἀχαιῶν
[228] τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κήρ εἶδεται εῖναι.
[229] ἦ πολὺ λῷόν ἔστι κατὰ στρατὸν εύρυν Ἀχαιῶν
[230] δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὃς τις σέθεν ἀντίον εἴπη·
[231] δημοβόρος βασιλεὺς ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
[232] ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
[233] ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι·
[234] ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλα καὶ ὅζους
[235] φύσει, ἐπεὶ δὴ πρώτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
[236] οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ρά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
[237] φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὗτέ μιν υἱες Ἀχαιῶν
[238] ἐν παλάμης φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
[239] πρὸς Διὸς είρύαται· δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
[240] ἦ ποτ' Ἀχιλλῆς ποθὴ ἴξεται υἱας Ἀχαιῶν
[241] σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
[242] χραισμεῖν, εὗτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
[243] θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
[244] χωρόμενος δ' τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
[245] ὡς φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη
[246] χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
[247] Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
[248] ἡδυεπής ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
[249] τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ρέεν αὐδῆ·
[250] τῷ δ' ἥδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
[251] ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἥδ' ἐγένοντο
[252] ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
[253] ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
[254] ὡς πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ίκάνει·
[255] ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
[256] ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ
[257] εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,

- [258] οὶ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
[259] ἀλλὰ πίθεσθ· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·
[260] ἥδη γάρ ποτ' ἔγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ύμῖν
[261] ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἴ γ' ἀθέριζον.
[262] οὐ γάρ πω τοίους ἵδον ἀνέρας ούδε ἵδωμαι,
[263] οἶνον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
[264] Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
[265] Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
[266] κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
[267] κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
[268] φηρσὶν ὄρεσκῷοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
[269] καὶ μὲν τοῖσιν ἔγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθῶν
[270] τηλόθεν ἔξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
[271] καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἔγώ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
[272] τῶν οὶ νῦν βροτοί είσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
[273] καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
[274] ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὅμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
[275] μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐών ἀποαίρεο κούρην,
[276] ἀλλ' ἂς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·
[277] μήτε σὺ Πηλείδη θελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
[278] ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
[279] σκηπτοῦχος βασιλεύς, ὃ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
[280] εὶ δὲ σὺ καρτερός ἔσσι θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
[281] ἀλλ' ὅ γε φέρτερός ἔστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
[282] Ἀτρείδη σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
[283] λίσσοιμ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, δος μέγα πᾶσιν
[284] ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
[285] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
[286] ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
[287] ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
[288] πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
[289] πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι ὁίω·
[290] εὶ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
[291] τούνεκά οἱ προθέουσιν ὄνείδεα μυθήσασθαι
[292] τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
[293] ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ ούτιδανὸς καλεοίμην
[294] εὶ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἴπης·
[295] ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
[296] σήμαιν· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὁίω.
[297] ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
[298] χερσὶ μὲν οὐ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης
[299] οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
[300] τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνη
[301] τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελῶν ἀέκοντος ἐμεῖο·
[302] εὶ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἴνα γνώσαι καὶ οἴδε·
[303] αἴψα τοι αἴμα κελαινὸν ἔρωήσει περὶ δουρί·
[304] ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
[305] ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
[306] Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔίσας
[307] ἥιε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οῖς ἐτάροισιν·
[308] Ἀτρείδης δ' ἄρα νηὰ θοὴν ἄλα δὲ προέρυσσεν,
[309] ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

[310] βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσήδα καλλιπάρηον
[311] εῖσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὄδυσσεύς.
[312] οὶ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
[313] λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
[314] οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλλον,
[315] ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληγέσσας ἐκατόμβας
[316] ταύρων ἥδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
[317] κνίση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.
[318] ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
[319] λῆγ' ἕριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆι,
[320] ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εύρυβάτην προσέειπε,
[321] τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
[322] ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
[323] χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
[324] εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
[325] ἐλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.
[326] ὡς εἰπὼν προίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
[327] τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
[328] Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην,
[329] τὸν δ' εὔρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη
[330] ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώ γε ιδῶν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
[331] τώ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
[332] στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἔρεοντο·
[333] αὐτὰρ δὲ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
[334] χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
[335] ἄσσον ἵτ'· οὐ τί μοι ὅμμες ἐπαίτιοι ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
[336] δὲ σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης.
[337] ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατρόκλεες ἔξαγε κούρην
[338] καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
[339] πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θυητῶν ἀνθρώπων
[340] καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος εἴ ποτε δ' αὗτε
[341] χρειώ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
[342] τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ δὲ γόρησι φρεσὶ θύει,
[343] οὐδέ τι οἶδε νοήσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
[344] ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
[345] ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπεπείθεθ' ἐταίρω,
[346] ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
[347] δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὐτὶς ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
[348] ἢ δ' ἀέκουσ' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
[349] δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,
[350] θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὄρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
[351] πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγυνύς·
[352] μῆτερ ἐπεὶ μὲν ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔόντα,
[353] τιμήν πέρ μοι ὅφελλεν Όλύμπιος ἐγγυαλίζαι
[354] Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δὲ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν·
[355] ἢ γάρ μ' Ἀτρείδης εύρù κρείων Ἀγαμέμνων
[356] ἡτίμησεν· ἐλῶν γάρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
[357] ὡς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ ἔκλυε πότνια μήτηρ
[358] ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
[359] καρπαλίμως δὲ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἥντ' ὁμίχλη,
[360] καὶ ὥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
[361] χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὄνόμαζε·

[362] τέκνον τί κλαίεις τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος
[363] ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
[364] τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
[365] οἰσθα· τί ἡ τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω
[366] ὡχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἕετίωνος,
[367] τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα·
[368] καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
[369] ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσῆίδα καλλιπάρησον.
[370] Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
[371] ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
[372] λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
[373] στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[374] χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
[375] Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύῳ κοσμήτορε λαῶν.
[376] ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
[377] αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
[378] ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
[379] ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
[380] χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὠχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
[381] εὐξαμένου ἱκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοις ἦσαν,
[382] ἥκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
[383] θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
[384] πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὑρὸν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
[385] εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.
[386] αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἴλασκεσθαι·
[387] Ἀτρείωνα δ' ἐπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
[388] ἡπείλησεν μῦθον δὲ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
[389] τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
[390] ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἀνακτι·
[391] τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἀγοντες
[392] κούρην Βρισῆος τὴν μοι δόσαν υἱες Ἀχαιῶν.
[393] ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαι γε περίσχεο παιδὸς ἐηος·
[394] ἐλθοῦσ' Οὐλυμπὸν δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
[395] ἡ ἐπει ὕνησας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργω.
[396] πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
[397] εὐχομένης ὅτ' ἐφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
[398] οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι,
[399] ὀππότε μιν ξυνδῆσαι Ὄλύμπιοι ἡθελον ἄλλοι
[400] Ἡρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
[401] ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσασο δεσμῶν,
[402] ὡχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
[403] δὸν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
[404] Αἰγαίων', ὃ γὰρ αὔτε βίην οῦ πατρὸς ἀμείνων·
[405] ὃς ῥὰ παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων·
[406] τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ ούδ' ἔτ' ἐδησαν.
[407] τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων
[408] αἱ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆσαι,
[409] τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
[410] κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
[411] γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὑρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
[412] ἦν ἄτην ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
[413] τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

[414] ὡς μοι τέκνουν ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα
[415] αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
[416] ἥσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυνθά περ οὐ τι μάλα δήν·
[417] νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀἰζυρὸς περὶ πάντων
[418] ἔπλεο· τώ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
[419] τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὸς τερπικεραύνω
[420] εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον αἱ κε πίθηται.
[421] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶν παρήμενος ὠκυπόροισι
[422] μήνιν Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
[423] Ζεὺς γὰρ ἐς Ὡκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
[424] χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο·
[425] δωδεκάτῃ δέ τοι αὔτις ἐλεύσεται Οὐλυμπον δέ,
[426] καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
[427] καὶ μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὁίω.
[428] ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
[429] χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς
[430] τήν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηγόρων· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
[431] ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
[432] οἵ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο
[433] ιστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνη,
[434] ιστὸν δ' ιστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
[435] καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
[436] ἐκ δ' εύնας ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
[437] ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
[438] ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
[439] ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
[440] τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὁδυσσεὺς
[441] πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει καί μιν προσέειπεν·
[442] ὡς Χρύση, πρό μ' ἔπειμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
[443] παῖδά τε σοὶ ἀγέμενον, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
[444] ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν ὄφρ' ἰλασόμεσθα ἄνακτα,
[445] δὲς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
[446] ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
[447] παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὡκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
[448] ἔξείης ἔστησαν ἔνδμητον περὶ βωμόν,
[449] χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
[450] τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο χείρας ἀνασχών·
[451] κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', δὲς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
[452] Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιο τε ἵψι ἀνάσσεις·
[453] ἡ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὔξαμένοιο,
[454] τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
[455] ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἔέλδωρ·
[456] ἡδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
[457] ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοίβος Ἀπόλλων.
[458] αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
[459] αὐέρυσσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
[460] μηρούς τ' ἔξεταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
[461] δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν.
[462] καὶε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἴνον
[463] λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβιολα χερσίν.
[464] αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
[465] μίστυλλόν τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

[466] ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσσαντό τε πάντα.
[467] αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα
[468] δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔίσης.
[469] αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
[470] κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
[471] νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
[472] οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ίλασκοντο
[473] καλὸν ἀείδοντες παιήνοντα κοῦροι Ἀχαιῶν
[474] μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
[475] ἥμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλθε,
[476] δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
[477] ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ριδοδάκτυλος Ἡώς,
[478] καὶ τότ' ἐπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὔρὺν Ἀχαιῶν·
[479] τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
[480] οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν,
[481] ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
[482] στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἵαχε νηὸς ιούσης·
[483] ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
[484] αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὔρὺν Ἀχαιῶν,
[485] νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν
[486] ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
[487] αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
[488] αὐτὰρ δὲ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
[489] διογενῆς Πηλῆος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
[490] οὔτέ ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
[491] οὔτέ ποτ' ἔς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
[492] αὐθὶ μένων, ποθέεσκε δ' ἀյτήν τε πτόλεμόν τε.
[493] ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἐκ τοῦ δυωδεκάτη γένετ' ἥώς,
[494] καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
[495] πάντες ἄμα, Ζεὺς δ' ἡρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἔφετμέων
[496] παιδὸς ἔοῦ, ἀλλ' ἡ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης.
[497] ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.
[498] εὗρεν δ' εὔρυοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
[499] ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
[500] καὶ ρὰ πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
[501] σκαιῆ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
[502] λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
[503] Ζεῦ πάτερ εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὅνησα
[504] ἦ ἐπει ἦ ἔργω, τόδε μοι κρήνον ἐέλδωρ·
[505] τίμησόν μοι υἱὸν δὲς ὠκυμορώτατος ἄλλων
[506] ἔπλετε· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
[507] ἡτίμησεν· ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
[508] ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον Ὄλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
[509] τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἀν Ἀχαιοὶ
[510] υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὄφέλλωσίν τέ ἐ τιμῆ.
[511] ὧς φάτο· τὴν δ' οὕ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
[512] ἀλλ' ἀκέων δὴν ἥστο· Θέτις δ' ὧς ἥψατο γούνων
[513] ὧς ἔχετ' ἐμπεφυūια, καὶ εἴρετο δεύτερον αὔτις·
[514] νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον
[515] ἦ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὕ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐὺ εἰδέω
[516] ὄσσον ἔγω μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
[517] τὴν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

- [518] 'ὴ δὴ λοίγια ἔργ' ὁ τέ μ' ἔχθιδοπῆσαι ἐφήσεις
[519] Ἡρη ὅτ' ἄν μ' ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
[520] ἡ δὲ καὶ αὕτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
[521] νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
[522] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὔτις ἀπόστιχε μή τι νοήσῃ
[523] Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω·
[524] εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι ὄφρα πεποίθης·
[525] τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
[526] τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
[527] οὐδ' ἀτελεύτητον ὁ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
[528] ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε Κρονίων·
[529] ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[530] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
[531] τώ γ' ὧς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
[532] εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήντος Ὄλυμπου,
[533] Ζεὺς δὲ ἐδὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἀνέσταν
[534] ἔξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
[535] μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες.
[536] ὧς δὲ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἡρη
[537] ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
[538] ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
[539] αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
[540] τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς
[541] αἰεί τοι φίλον ἔστιν ἔμεū ἀπὸ νόσφιν ἔόντα
[542] κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
[543] πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.
[544] τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
[545] Ἡρη μὴ δὴ πάντας ἔμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
[546] εἰδῆσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχω περ ἐούσῃ·
[547] ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὐ τις ἔπειτα
[548] οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
[549] ὃν δέ κ' ἔγῶν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι
[550] μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
[551] τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη·
[552] αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες
[553] καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
[554] ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ' ἐθέλησθα.
[555] νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη
[556] ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
[557] ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
[558] τῇ σ' ὄίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
[559] τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
[560] τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
[561] δαιμονίη αἰεὶ μὲν ὄίεαι οὐδέ σε λήθω·
[562] πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
[563] μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
[564] εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἔστιν ἐμοὶ μέλλει φίλον εῖναι·
[565] ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
[566] μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὄλυμπῳ
[567] ἄσσον ίόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἔφειω.
[568] ὧς ἔφατ' ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη,
[569] καὶ ρ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·

[570] ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες·
[571] τοῖσιν δ' Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἥρχ' ἀγορεύειν
[572] μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένω Ἡρη·
[573] ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται ούδ' ἔτ' ἀνεκτά,
[574] εἰ δη σφώ ἔνεκα θυητῶν ἐριδαίνετον ὕδε,
[575] ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· ούδέ τι δαιτὸς
[576] ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ.
[577] μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ
[578] πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὅφρα μὴ αῦτε
[579] νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαιτα ταράξῃ.
[580] εἴ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὄλύμπιος ἀστεροπητὴς
[581] ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· δὲ γὰρ πολὺ φέρτατός ἔστιν.
[582] ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
[583] αὐτίκ' ἐπειθ' Ἰλαος Ὄλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
[584] ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον
[585] μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καί μιν προσέειπε·
[586] 'τέτλαθι μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
[587] μή σε φίλην περ ἔοῦσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
[588] θεινομένην, τότε δ' οὕτω τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
[589] χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὄλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
[590] ἡδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
[591] βῆψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο,
[592] πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἀμα δ' ἡελίω καταδύντι
[593] κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆν·
[594] ἐνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
[595] ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
[596] μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
[597] αὐτὰρ δὲ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
[598] οἰνοχόει γλυκὺν νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
[599] ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
[600] ὡς ἵδους Ἡφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.
[601] ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
[602] δαίνυντ', ούδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔίσης,
[603] οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
[604] Μουσάων θ' αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅπι καλῇ.
[605] αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
[606] οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἴκον δὲ ἔκαστος,
[607] ἥχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
[608] Ἡφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεσσι.
[609] Ζεὺς δὲ πρὸς δὲν λέχος ἥι' Ὄλύμπιος ἀστεροπητής,
[610] ἐνθά πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
[611] ἐνθά καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη.